

DELFTSCH STUDENTEN WEEKBLAD

ORGAAN VAN DE DELFTSCHE
STUDENTENFEDERATIE EN VAN
DE CENTRALE COMMISSIE VOOR
— STUDIEBELANGEN —

REDACTEUREN: B. H. H. ZWEERS ♦ C. A. BAUDUIN
A. A. STHEEMAN, ♦ MEJ. C. H. M. BOEREE, ♦ F. J. M.
BOURDREZ

Dit blad verschijnt des Vrijdags, behalve in de vacantiën. ♦♦ Begin der jaargang 1 October. ♦♦ Abonnement f 5.25 per jaar. Advertentiën 30 cents per regel. ♦ Inzendingen te bezorgen vóór Maandagmiddag 4 uur aan het Redactieadres Koornmarkt 62. UITGAVE EN ADMINISTRATIE: UNIVERSITEITS-BOEKENCENTRALE, HERTOG GOVERTKADE 8, DELFT GEDRUKT BIJ DE TECHNISCHE BOEKHANDEL & DRUKKERIJ J. WALTMAN JR

TWEEDE JAARGANG — No. 11.

ZATERDAG 2 DECEMBER.

INHOUD: Centrale Commissie: Spreekuur. — Delftsche Studenten Federatie: D.S.C.; Rede S. P. en Bibliotheek; Sanctus Virgilius, Rede; Groep B, Nihilisten. — Nederl. Stud. Organ.: Congres. — Gedachten en gedichten: De dichter. — Lezingen. — Ingezonden. — Boekbespreking. — Familieberichten.

CENTR. COMMISSIE V. STUDIEBELANGEN

CENTRALE COMMISSIE.

Voorzitter en Secretaris zullen iederen Donderdag — uitgezonderd in de vacantiën — van 11½ tot 12½ uur spreekuur houden op Voorstraat 107.

DELFTSCHE STUDENTEN FEDERATIE.

DELFTSCH STUDENTENCORPS.

REDE, GEHOUDEN DOOR DEN PRESIDENT VAN HET BESTUUR DER SOCIETEIT „PHOENIX”, DEN HEER W. VAN OSSELEN, BIJ GELEGENHEID VAN DEN DIES NATALIS, OP VRIJDAG 24 NOVEMBER 1922.

Mijne Heeren,
Leden der Societeit „Phoenix”,

Het oogenblik waarop onze dierbare Societeit Phoenix haar 77ste levensjaar gaat beginnen is, U hebt het gehoord, zoo juist angebroken.

Dit oogenblik, mijne heeren is wel een moment om weer tot het besef te komen welk een hoogste belangrijke plaats de Societeit Phoenix in ons Studentenleven inneemt. Immers al zijn we in het bezit van een kamer waar het ons mogelijk is, wanneer we daaraan behoefte gevoelen, de dagelijksche zorgen en de moeilijkheden bij onze studie te vergeten, nooit zal de huishoudelijkheid van die kamer kunnen wedijveren met de steeds heersende gezelligheid op de Societeit.

Wanneer Gij 's middags op de Societeit komt, zoo zijt Ge er steeds zeker van kennissen aan te treffen, wanneer Ge komt eten, dan vindt Ge er al Uwe bekenden en als Ge des avonds weer terug komt, dan vindt Ge er Uwe vrienden. Gij moet doordrongen zijn van het onschatbare voordeel, dat Gij boven anderen hebt, die niet in staat worden gesteld zoo'n gelukkige jeugd te doorleven als velen van ons gegeven is. Want gelukkig is de wijze waarop binnen deze muren geleefd wordt door een groot aantal Corpsleden, al verschillen die dikwijls van meening en al begrijpen zij elkaar niet steeds.

Wanneer Ge straks ingenieur zult zijn geworden en wanneer de tijd zal zijn angebroken, dat Ge een eigen haard zult hebben gevonden, dan zult Ge, daar ben ik zeker van, met weemoed terug denken aan de haard die brandde in de voorzaal Uwer Societeit en in de vlammen waarvan Gij pratend met Uwe vrienden zoo dikwijls starend hebt zitten kijken.

Vergun mij thans in enkele korte woorden U mede te deelen, wat is voorgevallen in het 76ste levensjaar van onze Societeit.

Den 24sten en 25sten November 1921 werd het 15de lustrum gevierd. Een drukbezochte matinée musicale in de benedenzalen op den middag van den eersten dag werd gevolgd door een zeer geanimeerd commissarisdiner na afloop waarvan de diërede werd uitgesproken. Tijdens het diner loofde de heer Fentener van Vlissingen een prijs uit voor hun die de beste

Hollandsche tekst zal kunnen vinden bij het Phoenixlied. Het is hier de plaats U allen aan te sporen om te trachten iets goeds te vinden, ook Gij eerstejaars, toont wat Ge op dit gebied kunt presteeren.

De tweede dag werd tijdens de borrel opgeluisterd door een damesstrijkje, 's avonds een druk bezochte kroegjool.

Als eerste gebeurtenis na de viering van het lustrum wil ik noemen het voor vele leden ongemerkt voorbij gaan van het St. Nicolaasfeest, dat in samenwerking met de damesstudenten aan ruim 700 kinderen een zeer gelukkige avond bezorgde.

Den 6den December werd de Almanak uitgereikt, welke des middags door den vice-president der Almanakredactie op de officieele tafel in de middenzaal met een „Bloemkoolspeech” werd aangeboden. Dien avond hield de president der redactie een rede waarbij slechts weinig niet-officieele menschen aanwezig waren. Misschien was dit gebrek aan enthousiasme te wijten aan de algeheele afwezigheid van professoren, die andere jaren zoo dikwijls de vroolijke stemming op dezen avond kwamen verhoogen.

Den 25sten Januari trad de heer Du Mosch af als president van het bestuur, hetwelk zich als volgt samenstelde:

E. C. R. M. Schölvinc, president.
W. A. Cohen Tervaert, secretaris.
M. L. Kalf, thesaurier.
W. A. H. Regout, bibliothecaris.
Th. M. van der Mandele, comm. v. h. consumabel.
P. van Delden, comm. v. d. inventaris.
J. P. A. van Lookeren Campagne, vice-secr. archivaris.

Ten gevolge van ouderdom begaf zich op 5 Februari, terwijl het zeer koud was, de ketel der centrale verwarming. Deze bleek doorgebrand en niet voor herstelling vatbaar te zijn. Enkele dagen fungeerden bovenetzaal en Sherrywagen als conversatiezalen, terwijl beneden in de kou gegeten werd. Reeds 8 Februari verwarmden eenige groote vulkachels de benedenzalen, waardoor niet langer de leden door de koude van de Societeit verjaagd werden.

Op 17 Februari had een officieel billart- en officieus zakkenbillart, bridge en écarté-concours plaats, welk concours zeer geanimeerd en gezellig verliep.

De 10de Maart werd de wijnverloting en de krantenverbranding gehouden, waarbij het eerstejaar vocht met de gebruikelijke heldenmoed.

Op 23 en 24 Maart had de Corpsdië plaats. De eerste dag werd gevuld met een Senaatsreceptie, een diërede en een tooneeluitvoering van het eerstejaar, welke overging in een kroegjool. De volgende dag slaagde het eerstejaar er in een, hun jeugd in aanmerking genomen, aardige rijjool te organiseren. Het collation had een kalm en prettig verloop en het feest werd op waardige wijze besloten door een soirée musicale, die 's nachts de zalen van de Societeit met veel toehoorders, waaronder vooral ouderen wist te vullen.

Nadat gedurende den heelen winter Apollo zijne orkestrepertities iederen Woensdagavond op de bovenetzaal gehouden had, vond de uitvoering plaats op 30 Maart. De bovenetzaal werd gebruikt voor het Apollo-souper dat dit jaar zeer veel deelnemers telde en dan ook uiterst geslaagd was.

Den 4den April kwamen eenige Zweedsche studenten, die een excursie door Nederland hielden een bezoek brengen aan de Societeit Phoenix.

Op 28 April had Caroussel haar uitvoering en besloot deze met een souper op de bovenetzaal.

Hij, die de avond van den 25sten Mei de Phoenixstraat inwandelde, zag de Societeit op fantastische wijze verlicht en de kegeltuin geheel met lampions versierd. Dit alles ter ere van

de Laga-roeiërs, die de Varsity gewonnen hadden en in de aldus verlichte tuin bezig waren op luidruchtige maar gezellige wijze hun vreugde te uiten.

Op 3 Juni werd op de Sociëteit een lunch gehouden door de Vereeniging voor Openbare Leeszalen, terwijl op 5 Juni een aantal Engelsche Journalisten in de voorzaal thee kwamen drinken.

Den 8sten Juni stelde het bestuur door het uittreden van de heeren Regout en Van der Mandele zich samen als volgt:

E. C. R. M. Schölvinc, president.

W. A. Cohen Tervaert, secretaris.

M. L. Kalff, thesaurier.

W. van Osselen, bibliothecaris.

J.P.A. van Lookeren Campagne, comm. v. h. consumabel.

P. van Delden, comm. v. d. inventaris.

C. A. van Diggelen, vice-secr. archivaris.

Er brak nu een tijd aan van examenfeesten, die op 24 Juni culmineerden in een groote plotselinge kroegjool.

Van 10 Juli tot 4 September werd de Sociëteit gesloten. Op radicale wijze werd er schoon gemaakt. Een stel nieuwe ketels voor de centrale verwarming werd aangebracht, terwijl deze werd uitgebreid over de bovenverdieping en over eenige lokalen in het sousterrain.

De inrichting van de Sociëteit is er hierdoor belangrijk op vooruit gegaan, waarvoor aan het vorige bestuur en niet het minst aan de eere-leden die het bij de voorbereiding behulpzaam zijn geweest een woord van dank toekomt.

Verder werden in de vacantie twee brandladders aangebracht.

Den 5den September kwam een troep kaalhoofdige stumperds de zalen vullen van de Sociëteit. De groentijd die vanaf dezen datum duurde tot en met 21 September, moest ons leeren, of deze nieuwelingen konden worden opgenomen in de kring der Sociëteitsbezoekers.

De groentijd verliep zeer ordelijk en werd besloten door een collation waar meer dan 300 menschen aan deelnamen en dat zeer gezellig verliep.

Den 11den October had weer een bestuurswisseling plaats. Uit het bestuur traden de heeren Schölvinc, Cohen Tervaert, Kalff en Van Delden.

Het stelde zich als volgt samen:

W. van Osselen, president.

J. van den Berg, secretaris.

G. Jannink, thesaurier.

J. L. Bienfait, bibliothecaris.

J.P.A. van Lookeren Campagne, comm. v. h. consumabel.

C. A. van Diggelen, comm. v. d. inventaris.

N. M. Roodenburg, vice-secr. archivaris.

Op 20 October en 2 November hadden tafelininstallaties plaats op de bovenetzaal, waarbij rumoerige feesten gehouden werden.

De 26ste October steeg de temperatuur in de Sociëteitszalen, die tot nu toe onaangenaam laag geweest was, op aanmerkelijke wijze, tengevolge van het feit, dat de laatste hand gelegd was aan de installatie voor de centrale verwarming, zoodat deze in werking kon treden. Dit geschiedde juist bijtijds, want dien zelfden avond werd in de voorzaal op uiterst geslaagde wijze muziek gemaakt door de Blue Band. Het was een grootsch feest, dat pas laat in den morgen eindigde en waar de vele aanwezigen zeer genoten hebben.

Den volgenden dag hadden de onderlinge wedstrijden van Laga plaats, waar het bestuur in rijtuigen langs de kant gepoogd heeft de heeren roeiërs bij te houden. De snelheden die bereikt werden — 's avonds bij de prijsuitreiking in de voorzaal konden we het steeds weer hooren — waren enorm en indrukwekkend.

Den 3den November had een officieel bridge- en officieus ecarté- en billart-concours plaats, waarvoor veel interesse bleek te zijn.

Tot laat in den morgen werd het bridgespel beoefend.

Vanaf den 9den November heeft een reeks eerstejaarsclubs getracht hier hun clubinstallatie te houden. Meestal waren deze feesten opgeschroefd en weinig spontaan. Aan ouderen vooral was het te danken, dat van enkele feesten nog iets terecht kwam.

Eerstejaars, wanneer ik aan het eind van mijn rede gekomen, enkele woorden tot U richt, dan is het om U er op te wijzen, dat waar Gij evenals iedereen kunt eischen hier gezelligheid te vinden, het Uw plicht is, zoodat de dure plicht is van iedereen, hier gezelligheid te brengen. En dit kunt Gij niet alleen door hier groote feesten te organiseren, maar vooral door van Uw persoonlijkheid iets aan anderen te geven. Beminder toch zal hij zich maken, die van nature gezelligheid om zich verspreidt, dan hij, die probeert dat door dronkenschap te bereiken.

Mijne Heeren,

Thans zal ik niet meer van Uw aandacht vergen. Groot moet onze vreugde zijn, waar wij het 76ste geboortjaar vieren van onzen geliefden vogel Phoenix en terecht mag deze vreugde gepaard gaan met een gevoel van trots. Maar laten wij steeds bedenken, dat bij dezen trots past een gevoel van dankbaarheid voor hetgeen wij van onze voorgangers ontvingen.

Mijne heeren, ik ledig mijn glas op het welzijn der Sociëteit Phoenix in het komende jaar.

BIBLIOTHEEK SOCIËTEIT PHOENIX.

NIEUW AANGESCHAFTE BOEKEN.

II. Fransch.

Marcel Proust. — Le Coté de Guermantes Sodome et Gomorrhe.

Anatole France. — Les Opinions de M. Jérôme Coignaud.

Pierre Benoit. — La Chaussée des Géants.

Benjamin Crémieux. — Le Premier de la Classe.

André Corthis. — Pour Moi Seule.

III. Engelsch.

John Galsworthy. — The Forsyte Saga.

IV. Duitsch.

Albrecht Schaefer. — Helianth.

V. Critieken.

L. v. Deyssel. — Kunst en Critiek.

Alfred Mortier. — Faust de Goethe.

Franz Blei. — Das Grosse Bestiarium der Modernen Literatur.

VI. Geschiedenis.

Hendrik v. Loon. — The Story of Mankind.

W. G. F. Sniijders. — De wereldoorlog op het Duitse Westfront.

Wilhelm II. — Ereignisse und Gestalten. 1878—1918.

VIII. Sociale Wetenschappen.

L. Pohle. — Kapitalismus und Sozialismus.

Ruben. — Die Reklame Ihre Kunst und Wissenschaft.

Winterboek van de Wereldbibliotheek.

SANCTUS VIRGILIUS.

Rede van den President van de Roomsche-Katholieke Studentenvereniging „Sanctus Virgilius”, den heer F. C. M. Wijffels, bij de plechtige Inauguratie van nieuwe Leden, op Vrijdag 10 November 1922.

Na de feestrede, uitgesproken door den HoogEdelgestrengen Heer Professor Dr. Alph. Steger, lid der Eerste Kamer der Staten-Generaal, Eere-lid der R.-K. Stud. Ver. „St. Virgilius”, installeerde de heer F. Wijffels de nieuwe leden met de navolgende rede:

Thans rust op mij de taak, de candidaat-leden tot het lidmaatschap van „Sanctus Virgilius” toe te laten.

Leden van „Sanctus Virgilius”, hooggeachte Vergadering, nog slechts weinige oogenblikken scheiden hen van het lidmaatschap. Laten wij in deze kostbare oogenblikken met hen over Virgilius nadenken, en ons zelf bewust doen worden wat Virgilius voor ons is!

Niet uit nieuwsgierigheid willen we Virgilius voor onzen geest halen, niet om het uit elkaar te nemen en te zien wat er in is. Dan zou 't gaan als met een bloemknop, die we openen en dan noodzakelijk verwelken moet. Wij willen ons alleen bewust doen worden wat de gemeenschap in Virgilius voor ons beteekent, om bovenal te overwegen wat Virgilius van ons vraagt.

Virgilius is geen familie, noch een staat, daar wordt men in geboren, daar wordt men niet voor gevraagd, of men wil ja dan neen. In Virgilius is wat anders. We hebben de gemeenschap daarin zelf gezocht, zelf gewild, en op onzen vrijen wil steunt ons heele samenzijn. Het is iets heel bijzonders, iets aparts, het heeft iets van de vriendschap, maar ook iets van de kameraadschap, en is toch weer anders dan deze beide.

Vriendschap is geheel persoonlijk. Vrienden hebben iets eenders in hun wezen, in hun wijze van iets in zich opnemen, van iets aan anderen te geven, in hun leven. Toch heeft de een iets wat de ander mist. Maar over het diepste in de vriendschap zullen we niet spreken. In ieder geval voelen beide, dat zij bij elkaar behooren. Ieder geeft en ontvangt. Iets bijzonders, iets heel persoonlijks houdt hen bij elkaar en zorgt, dat zij een gemeenschap vormen.

De kameraadschap is geheel anders. Kameraden zoeken hun gemeenschap niet in datgene wat zij zijn, maar in hetgeen zij doen, in hetgeen zij tot stand brengen. Zij zijn gezellen in den arbeid, werken tezamen in hun plannen en voor hun doel. Vrienden hebben elkander persoonlijk noodig, moeten geestelijk naverwant zijn. Kameraden daarentegen willen schouder aan schouder voor dezelfde zaak vechten, hetzelfde werk tot stand brengen.

Het kan zijn dat zij zich persoonlijk bijna niets te geven hebben. Zij kunnen zelfs dikwijls heel koel tegenover elkaar zijn. Zoodat bij soldaten. Of zij elkaar uitstaan kunnen, het doet er niet toe als ieder, in hetzelfde werk, in dezelfde strijd, maar op z'n plaats blijft en steeds klaar staat om te helpen. Zoo is het tusschen goede kameraden. Het komt er op aan dat ieder weet dat hij op den ander rekenen kan, ook al is hij ver weg. Samen hetzelfde doel hebben en er te samen aan werken.

Er kunnen kameraden zijn, die elkaar in jaren niet zien, en daar ook geen behoefte aan hebben. Hun gemeenschap ligt in

hun werken, in de zaak, die zij dienen. Zij zijn zeker van elkaar, de rest is van minder belang.

Vriendschap is warm, gaat tot de ziel. Kameraadschap is helder en rustig, soms zelfs koud en hard. Maar zij is kostelijk, en voor iemand die een zwaren strijd te strijden heeft of voor een hoog ideaal vecht, is er niets beter dan een goeden kameraad, waar hij op rekenen kan.

Vrienden zijn toch ook wel een beetje kameraden, en kameraden dikwijls vrienden.

Zoo is er nu, meen ik, een gemeenschap in onze katholieke studentenverenigingen waarin beiden, vriendschap en kameraadschap op een heel bijzondere wijze samengaan. Deze gemeenschap omvat velen, duizenden zelfs over de geheele wereld. Zij zijn vóór alles door iets persoonlijks verbonden, wat in henzelf ligt. Een soort geestelijke verwantschap zou men het kunnen noemen. Zij zijn allen gelijk in de wijze van voelen, in de wijze van denken en leven. Wat iemand tot katholiek student maakt kan men moeilijk zeggen, het zit in het bloed als het ware en men merkt het tusschen anderen direct. Het is onze zelfde aard, die ons wel niet tot vrienden maakt, maar ons toch met een kracht der vriendschap samen brengt, en het is onze gemeenschappelijk doel en streven, wat ons tot trouwe samenwerking voert.

Virgilius is nog meer zult ge zeggen en dan hebt ge gelijk. Het is iets heel eigens. Er is een sterk leven in zooals bij een familielevens, als bij een volk, sterk door de banden van geloof en genade.

Maar thans genoeg hierover. Aan het diepste in Virgilius willen we niet te veel raken.

Ik sprak U zóó over Virgilius, omdat de kameraadschap, die ons in deze tijden met onze medestudenten steeds hechter bijeen doet voelen, op ons als trouwe makkers een beroep doet.

Wie de Nederlandsche studentenwereld wat nauwkeurig gadeslaat, ontgaat het niet, hoe ook geest en hart der Nederlandsche studenten geroerd wordt, onder invloed van de niet meer te ontkennen wereldhervorming. Maar duidelijker dan in ons land spreekt de invloed van het wereldgebeuren op de jeugd in andere landen, waar het niemand behoeft te ontgaan hoe de menschheid van onder de mechanische geworden cultuur der 20ste eeuw uitgroeit. De wereld, die wij in elkaar zien vallen is de wereld zonder God, is de wereld van het relatieve. Het is de leer die in het absolute niet geloofde, die geen absolute waarheden als ondergrond der wereld aannam, geen God erkende. Ja zelfs geen absolute zekerheid in de waarheid zelve vond, geen absolute waarheden in de moraal, geen absolute waarheden in het recht. Deze opvattingen hebben een beschaving — of liever geen beschaving — maar een tijdperk gebracht, waarin bedrijf en machine alles bepaalden, waarin alle gevoel voor maat verloren ging, waarin de menschen zich niet meer afvroegen wat hun werken en ploeteren beteekende voor de eeuwigheid, waarin de menschen zeldzamer werden, die in heel hun werk en leven een antwoord geven op de, — eeuwen pijnigende — vraag: „Waartoe zijn wij op aarde”.

Dit tijdperk, waarin het bestaan van God en van een autoriteit buiten en onafhankelijk van de menschen ontkend werd, waarin men een leven in vertrouwen op God niet meer verstond, in dit tijdperk werd men bang voor de wereld, bang voor alles wat de natuur ons brengt, bang voor de hartstochten vooral omdat men geen tucht meer kende, ook bang voor het materiele leven, want menschen hadden nu ons economisch leven zelf in elkaar te zetten. Al het werken werd niet meer gericht op het hiernamaals, maar de draad met Boven werd verbroken en als eenige maatstaf ging gelden de nuttigheid. Deze heele levensbeschouwing, waarbij de christelijke deugden ook gemeten werden met de maat der nuttigheid en niet meer met de maat die de gemeenschap er aan stelt, bracht met het verlies van God vanzelf het verlies van de menschengemeenschap. Al deze opvattingen gaven aan de samenleving, aan de staat, aan wetenschap en kunst bepaalde vormen, die nieuwe menschen dwongen met de vormen ook de geest dezer vermechaniseerde wereld in te ademen, — zoo er nog van geest sprake kan zijn.

Zoolang totdat het niet meer buigen heette, maar barsten. En barsten kosten strijd en durf, kosten geweld, kosten levens. Is het dan te verwonderen dat de breuk tusschen de ziel en de levensvormen der menschen zich het eerst uitte bij de jeugd? Valt ook niet de strijd te beginnen bij de jeugd, die geprezen wordt om haar vrijheid. De vrijheid, die geen losbandigheid beteekent, maar de innerlijke kracht om onversaagd het goede te doen en het kwade te laten, — dus het goede te doen.

En moet men niet vrij zijn, om in plaats van onder onwezenlijke, levensvormen nieuwe te brengen.

Om de kameraadschap worden ook wij Virgilianen als soldaten op onze posten gevraagd, in den grooten strijd, die de jeugd van thans hiertoe te voeren heeft.

Om Uwe gemeenschap bereiken ons de meest dringende beden van hen die zoeken naar levensinhoud en levensrust. Want onze gemeenschap geeft het positieve, het waarachtige. Onze gemeenschap getuigt van God. Het wezenlijke in onze gemeenschap is dat men weet: Wij behooren bij elkaar, wij leven voor elkaar en voor onze gemeenschappelijke zaak, we leven voor het Rijk Gods, en voor de komende, betere Tijd.

We kunnen in Virgilius alleen praktische voornemens uitvoeren, maar die bereiden ook de weg voor al deze hooge levensgoederen en vanzelf komt het oogenblik waarop ge de gemeenschap zult gaan beleven. We moeten voor alles inzien dat het niet op diepe en schoone gevoelens aankomt, noch minder op hooge woorden, maar op den vrije wil werkelijk in onze gemeenschap te willen leven, te willen zijn. Hoe verder men erin slaagt zijn egoïsme te overwinnen, des te grooter wordt de maat van zijn wezenlijke gemeenschapszin. Onze gemeenschap is geen ziekelijk voelen of half-zachtheid, maar zij is gezond en helder. Ze is niet week, maar zij is vast en soms zelfs hard. Ze wil een organisch geheel zijn van zelfstandige personen.

Onze gemeenschap beteekent dat ieder zich ten overstaan van God voor den ander mede verantwoordelijk dient te weten; dat ieder ook eens aan den ander denkt, voor hem werkt, voor hem bidt. Virgilius is door zoo'n gemeenschap geen zaakje van enken, maar zij is ons aller werk, ons aller vreugd. Wie recht-hebberij, ijdelheid, heerschezucht, geraaktheid, en onverschilligheid onder de knie weet te krijgen en zich moeite geeft om in alle kleinigheden van het dagelijksch leven eerlijk aan de anderen te denken en voor anderen te zorgen, zooals voor zichzelf, die heeft gevoel voor onze gemeenschap die verstaat het, Virgilian te zijn.

In onze gemeenschap ligt de uitdrukking van het gebod, „Gij zult God beminnen bovenal en Uwe naasten gelijk U zelf”.

Den laatsten tijd zijn enkele stemmen opgegaan onder ons katholieke studenten die een onevenwichtigheid meenden te kunnen aantoonen in ons streven, maar zulks berust op een misverstand, op een niet volkomen begripen van het huidige — na-oorlogsche — studentenleven. Wij katholieke studenten, die in al onze verscheidenheid toch alle kultuurdragers willen en moeten zijn, zullen zeker als belijders van ons heerlijk, blijde geloof, een belangrijke plaats inruimen aan ons gezelligheidsleven. Verre van ons alle starheid!

Daarmee zal al ons werk beginnen. Zorgt en tracht allereerst dat Uw hart vol vreugde is. Sursum Corda. Hoog de harten! Met van Keppler zeggen wij. Zoek de vreugde niet in het vuil der zonde, in ontucht en eierzucht. Daar zult gij haar niet vinden. Iedere onreine wereldsche vreugde, moet men boeten met verlies van ware vreugd, — let wel onreine wereldsche genoegens. Geen grooter ellende, — zegt de H. Bernardus, — dan de valsche vreugde! Zoek de vreugde waar zij te vinden is, op den rechten weg van de plicht, op den hoogen weg van een christelijk leven, in de berglucht van het geloof, in de zonnearmte der liefde, in de gezonde atmosfeer van den ernstigen arbeid: „Arbeid slechts, de vreugde komt vanzelf” zeide Goethe. Dáár is zij te vinden. Gij behoeft het niet te gelcooven, gij zelf kunt het onmiddelijk, — als gij slechts wilt, — ondervinden en genieten. Dan zullen al onze vreugden en genoegens den stempel dragen onzer katholiciteit, — het kenmerk onzer gemeenschap.

Roomsche Studenten! Blijde Studenten.

Candidaat-leden.

Ik verzoek U thans allen op te staan.

Wij hebben in onze beschouwing U wellicht een vingerwijzing gegeven hoe een antwoord te vinden op de vraag die gij U ongetwijfeld zelf gesteld hebt: „Wat zoek ik in Virgilius”.

Wanneer ge bij Uzelf daarover hebt nagedacht, dan zal veel schoons in Uwe verbeelding zijn opgerezen, de vroolijke makkers, de vrienden, het boomen, — maar dat alles heeft een dieper zin. In dat alles ligt het verlangen naar een sterk rein leven, waarin alles edel is. Ge wilt grootsche werken tot stand brengen. God, in al wat groot en nobel is dienen. Niet waar — dít is het wat ge eigenlijk in Virgilius zoeken wilt, te worden vrouwen en mannen zooals God wil dat gij worden zult.

Maar gemakkelijk is dat niet. Dikwijls weten wij niet hoe die mensch eigenlijk is, die wij worden willen. We hebben er een vage voorstelling van, het beeld is niet duidelijk geteekend. Dikwijls gaat het ons als den kunstenaar, die een voortreffelijk beeld in zijn geest draagt, maar het nog niet scherp omljnd ziet en derhalve het niet eer uit den steen houwen kan totdat het in heerlijke en duidelijke visie voor hem staat. Zoo gaat het ook ons. Wij moeten ons eerst rekenschap geven hoe de mensch is, die wij worden willen, hoe hij innerlijk is, hoe hij zich uit, in woord en in daad. Maar daarmee is nog niet alles gezegd. We willen vooral weten hoe we het aan moeten leggen om zoo te worden.

Alleen met in te zien hoe het kunstwerk worden moet heeft de kunstenaar niet genoeg. Hij moet daartoe met goede gereedschappen de ruwe steenblok krachtig bewerken. Zoo ook wij.

Maar hoe dikwijls gebeurt het niet dat harde aders en kleine gebreken in de steen aanwezig zijn, dat zijn beitel stuk gaat, ja zelfs hoe met één slag ernaast, hij alles bederven kan. Dan zou hij dikwijls moedeloos kunnen worden. Maar dan is het goed, als iemand komt met grooter ervaring, die hem zegt: Doe het zoo — pak hier aan, — en probeer het eens langs deze weg, en alles komt weer in orde.

(Zie vervolg Tweede Blad).

TE HUUR AANGEBODEN:

Gemeub. Zit- en Slaapkamer.

Adres: CHCORSTRAAT 3. (4)

Limonade Siropen

à f1,60 en f1,40 per flesch. (10)

W. DE HOOGH

OUDE DELFT 152.

TELEFOON 15.

N. A. DRABBE

CHOORSTRAAT No. 5. (10)

**TAFELZILVER - GOUDEN
EN ZILVEREN HORLOGES****JOH. GRABIJN****Heerenkleeding naar Maat**

OUDE DELFT No. 239 - DELFT (10)

**Extra goedkoope
aanbieding.****PASSERDOOZEN 9 P****f 16,35**

De meest practische

TEEKENTAFELmet rechtgeleiding, lade
enz., op ijzeren voet**f 85,=****A. J. PRINS,**

CHOORSTRAAT 4. (46)

**„AU FIGARO”
G. KIELA ♦ KAPPER,
OUDE DELFT 166.****Essence Fougère Royal
d'Houbiqant f 4,50. (12)**

(14)

ALLES

(10)

wat valt onder de benaming **DRUKWERK** (Naam-
kaartjes, Vereenigingswerk, Brochures, Dissertaties,
Jaarboeken enz.) wordt snel en onberispelijk geleverd door
N.V. VEREEN. DRUKKERIJEN JUDELS & HOOGLAND
Choorstraat 47 ♦ DELFT ♦ Telefoon 247

VERSCHENEN:

HAMLET.

Vertaald door JAC. VAN LOOY.

Geillustreerd door RIE CRAMER.

Luxe uitgaaf in leer gebonden f 12,50.

Prachtuitgaaf in linnen gebonden f 4,50.

Voorhanden bij de Technische Boekhandel en
Drukkerij J. Waltman Jr., Binnenwatersloot 33.**F. OOSTERHOFF****ANTIQUITEITEN**

VOORSTRAAT 43 - DELFT

(15)

TWEEDE BLAD

BEHOORENDE BIJ HET DELFTSCH STUDENTEN
WEEKBLAD VAN ZATERDAG 2 DECEMBER 1922.

Zoo moge tot slot, ik U opwekken om op alle gebied, in alle omstandigheden, hoe nietig ook, steeds het edele, het goede, het hoogste na te streven, uit te beelden, en te beleven. Hierbij moge U steeds voor oogen staan het voorbeeld van Hem, Die ons de eenige ware levenskunst heeft gebracht. Het hooge voorbeeld van Christus, Die het leven zin en maat gaf, Die het Leven is.

Sanctus Virgilius van zijn kant wil voor U zijn de vormschool om ware, echte, katholieke levenskunstenaars te worden.

Daarom is het me een groot voorrecht en een genoegen deze talrijke schare van jonge krachten met dezen hamerslag in ons midden op te nemen.

Noot: De opzet werd ontleend aan Dr. Romano Guardini's brief over de gemeenschap.

GROEP B, NIHILISTEN.

Zedelijke Studenten politiek (?)

„Doet yder recht ende
wacht U voor bedrog”.

Valerius.

Geachte Redactie.

Het zal u, evenals alle menschen van dezen tijd aangenaam aangedaan hebben, dat aan het woord politiek langzamerhand een andere beteekenis wil worden toegekend door velen. Beteekende politiek tot dusver geheime agitatie, waarvan niemand iets wist, was tot nu toe de politiek één van de terreinen des levens waar geen zedelijk oordeel zijn kracht mocht laten gelden, werd zij door velen geduld met een „Ze is slecht, maar daar is het politiek voor, ze is een noodzakelijk kwaad”, er wordt de laatste tijd een andere richting ingeslagen. Vele vooraan staanden hebben zich aaneen gesloten tot een „Genootschap voor zedelijke Volkspolitiek”, dat zich tot taak stelt, naar de naam aanduidt, de politiek „zedelijk” te maken.

Aangaande dit genootschap kan men meer te weten komen in een van de vorige nummers van „Minerva”, aangaande de middelen tot bereiking kan ik naar aanleiding van eenige artikels van Mr. Lowes Dickenson, (een bekend Engelsch schrijver over onderwerpen als internationalisme en volkenbond), opmerken, dat er 2 factoren zijn die bijzonderen invloed op de internationale verhoudingen uitoefenen. Het zijn 1. de **diplomaten** en 2. de **pers**.

De 1ste categorie is zóó op haar eigen land georiënteerd, heeft de geschiedenis altijd zóó van eigen oogpunt uit bekeken, is dermate bekrompen in haar uitzichten op dit terrein, vertegenwoordigt van ouder op ouder een vaste kaste, dat haar eenig beroep is ruzies te stoken en te sussen.

De 2de categorie is de pers, die de openbare meening met rechte of slechte middelen beïnvloedt. Niemand kan zooals zij dit doen, niemand kan ongestraft zooveel leugens vertellen, maar ook niemand kan de rechte gematigdheid zoo beïnvloeden als zij. Bij het eerste denke men slechts aan de annexionistische campagnes van bladen als „Le Soir”, „La Nation Belge”, u bekend.

Nu ons studentenleven. Wij kennen ook onze massa-acties, wij kennen onze dreigingen, onze monster verbonden, op rechtvaardige of verkeerde basis. We kennen onze knoeipartijen, zooals onze stud. maatschappij min of meer getrouwelijk haar groote naamgenoot nabootst, zoo hebben wij ook onze politiek.

Die wordt ook hier, geachte redactie, door die twee genoemde categoriën beïnvloed, gemaakt.

Wij hebben ook onze diplomaten, tot welk kader ik het twijfelachtige genoegen heb te behooren. Onze schuld is het ook al, dat het hier in Delft in de studenten-(Federatie) politiek is, wat het is. Door geïntrigeer, door dreigementen en samenscholingen door partijbelang hebben we 2 jaar lang gezwoegd over onze Federatie. En nu die eindelijk in elkaar zit, hebben we elkaar aangekeken, en besloten, nu vast te houden wat we hebben.

Dat kan, geachte redactie, als de pers ook ter wille is, en met haar vele anderen.

Maar aangaande die anderen moet ik zeggen, dat men stelselmatig probeert ons „jaren”-werk ongedaan te maken, door invallen in sociëteiten van andere verenigingen. Mij zijn al die namen bekend, en ik zal ze niet publiceeren, maar als u het wist, zoudt u zich met mij over hen schamen. Misschien ook niet. Het zij zoo.

Het ergste is echter, dat Gij stukken opneemt als dat van „Cér”, in uw vorig nummer. En dan nog wel anoniem. Wij keuren een dergelijke „politiek” ten strengste af. Als de schrijver het niet wist, dan hoort gij het te weten, dat het niet alleen ergerlijk en hoogst onbeschoft is, om een dergelijk stuk te schrijven als het zijne, maar, dat U daardoor de verhoudingen

der aangesloten Federatieverenigingen „natuurlijk” op z'n zachtst gezegd: vertroebelt. Zoo schrijft men niet in een „officieel orgaan der Federatie”, zoo schrijft men, als een mensch bezeten met klassehaat, in een dito blad, dat op het peil „Soir”, etc. staat.

Geachte redactie, als gij willens en wetens alles wilt stuk slaan, ga dan uw gang maar, maar als ons officieel orgaan kunnen wij alleen een onpartijdig blad gebruiken, dat geen kwa-jongensgeschied aanneemt, waarvoor alleen een pak slaag kan worden gegeven.

Heusch, gij moet, zoo als ge me eens zelf verzekerdet, géén „bepaalde” richting opgaan, zooals ge nu doet, en daarmee velen afstoot en ons het werken voor een betere studentenmaatschappij onmogelijk maakt.

Namens de vertegenwoordigers der Nihilisten,
de vertegenwoordiger in het Fed. bestuur,

J. J. VAN WOUW.

Wij begrijpen eigenlijk niet goed wat de heer Van Wouw met al 't bovenstaande wil. Zijn beschouwing over zedelijkheid in de politiek willen wij gaarne onderschrijven; ook zijn betoog over diplomaten in 't algemeen en het Federatie-geïntrigeer in 't bijzonder bevat o.i. veel waars. Maar wat is het verband tusschen dit alles en de eisch welke hij ten slotte aan het D.S.W. stelt: een neutraal blad met een neutrale inhoud? Want daar komt het per slot van rekening op neer.

Wij willen ons dan ook bepalen tot een bespreking van dit laatste punt; in het volgende nummer zullen we onze opvatting over „stuk slaan” van Federatie-werk uiteenzetten.

Het D.S.W. is o.a. het orgaan der belangengemeenschap, die Delftsche Studentenfederatie heet, in welke hoedanigheid het alle nieuws der aangesloten verenigingen geregeld plaatst. Maar daarnaast behoort het als studentenblad een vrije spreektribune te zijn; de redactie plaatst stukken, ongeacht of zij het al dan niet eens is met de strekking ervan; voor haar komt het slechts aan op de wijze van behandeling. De heer Van Wouw rekt abusievelijk het hoofdje „Redactioneel” over den heelen inhoud van het blad uit en daarop doorgaande, insinueert hij dan over „politiek” en partijdigheid der redactie. Dit uitgangspunt is geheel onjuist.

Ook verplicht in het onderhavige geval niets deze redactie, de Federatieleden slechts op een suikerzoete wijze in hare kolommen te vermelden. Daarbij heeft „Cér” het recht in zijn wekelijksche bijdrage een opinie te verkondigen, welke hij — zooals elders in dit nummer blijkt — geheel voor zijn verantwoording neemt. Laten andersdenkenden van repliek dienen; die antwoorden worden op dezelfde wijze en om dezelfde redenen opgenomen. En aangezien „Cér” in dit nummer onmiddellijk zijn naam noemt — als men dien dan nog niet wist —, kunnen wij den voorbarigen uitval over zijn „anoniem” stuk laten voor wat ze is. Om over het zéér ondiplomatieke „pak slaag” e.d. maar liever heelemaal te zwijgen.

Ons oordeel samenvattend, moeten wij tegen de opvattingen van den heer v. W. over het D.S.W. zoo scherp mogelijk stelling nemen; zij zullen o.i. slechts leiden tot onderdrukking der critiek en het onmogelijk maken eener vrije gedachtenwisseling.

Red.

ADVERTENTIËN.

Ook namens 't keukenpersoneel, breng ik] te dezer plaatse de H.H. NOTENBOOM, VAN WOUW en allen van wien ik medewerking of belangstelling mocht ondervinden bij de bereiding van mijn jongste Jachtschotel, mijn welgemeenden dank.

Aanbevelend,
W. A. H. REGOUT (Cér.)
Hooikade 17.

NEDERL. STUDENTEN ORGANISATIE.

HET CONGRES DER CONFEDERATION INTERNATIONALE DES ETUDIANTS TE 's-GRAVENHAGE.

15—19 Januari in het Hotel „De Twee Steden”.

PROGRAMMA:

Maandag 15 Januari: Officieele opening te Leiden te 2½ uur in het Groot Auditorium der Universiteit. Na afloop: Thee te Leiden. 's Avonds bal in „De Witte Brug” te Den Haag.

Dinsdag 16 Januari, 10 uur: Volledige zitting in de groote zaal van „De Twee Steden”. jaarverslagen, vorming der secties. 2 uur: Vergadering der Secties. 's Avonds: (de feestelijkheden 's avonds worden nog nader opgegeven).

Woensdag 17 Januari: 's Morgens bezoek Vredespaleis en Mauritshuis. 's Middags excursie Delft.

Donderdag 18 en Vrijdag 19 Januari, 10—12 en 2—5: Vergadering der Secties.

Zaterdag 20 Januari: Excursie naar Amsterdam, sluiting van het Congres.

Onderwerpen ter bespreking:

Organisatie en financiën der C.I.E. (Een uitstekend rapport der Zweedsche delegatie dringt aan op decentralisatie der werkzaamheden der C.I.E. bij de nationale secretariaten).

Steunverleening, in verband met de reis van den Deen Dr. Lannung naar Rusland.

Studentenreizen, vacatiecursussen enz. (Een zeer radicaal rapport der Noorsche delegatie stelt voor het instellen van identiteitskaarten, waaraan rechten tot opname verbonden zouden zijn; nuttiger is overleg over concrete uitwisselingsplannen.

Pers, propaganda en inlichtingen. (Ev. oprichting van een intern. studententijdschrift en uitwisseling der nationale tijdschriften.)

Intellectuele relaties. (Gelijkstellen van Diploma's Int. Universiteit). Sport, Studentensanatorium, Diversen.

Men verwacht vertegenwoordigers uit: Frankrijk, België, Luxemburg, Spanje, Italië, Yougo-Slavië, Roemenië, Tsecho-Slowakije, Denemarken, Zweden, Noorwegen, Finland, Schotland, Engeland, Zwitserland. Duitsland is nog geen lid van de C.I.E. en de Deutsche studenten hebben zelf verzocht niet op het congres te verschijnen. Om echter onze positie als neutrale niet prijs te geven, zoeken wij naar een modus-vivendi met de vertegenwoordigers van Duitsland, Oostenrijk, Hongarije, Russische uitgeweken studenten en Vlamingen. Verdere mededeelingen hierover kunnen slechts mondeling worden verstrekt, o.a. op de jaarvergadering der N.S.O. op 2 December.

Wij hopen te vormen een officieele delegatie (F. B. J. Gips of W. v. Nievelt als President, J. J. Schokking of Mr. J. C. Baak, A. M. Mees voor de faculteiten, W. Visser 't Hooft voor de N.C.S.V. en V.C.S.B. en een Katholiek).

Verder een Commissie van Ontvangst, waartoe we bij deze alle Praeses van alle Corpora, Bonden en Vrouw. Stud. Ver. de eer hebben uit te noodigen, een Commissie van Bijstand voor de Delegatie en een Secretariaat met als Alg. Secretaris Mr. Baak en medewerkers zoo mogelijk van alle Universiteiten en Hoogescholen.

Mr. J. C. BAAK.

Alg. Secretaris der Ned. Stud. Org.

GEDACHTEN EN GEDICHTEN.

DE DICHTER.

Dien ochtend was de dichter laat wakker geworden.

„Ha”, sprak hij somber, „dit voorspelt ongeluk, de Muze heeft vergeten mij te wekken”. Hij greep de lier die op een stoel naast zijn bed lag en verhief zich onder het zingen van een elegie.

Dit is de elegie:

„NACHT”

galmden hij somber.

Ik min U schoon ik U niet ken,
Ik heb U nooit gezien.
Ik weet niet of ik U wel ken,
En Gij ook niet misschien.

„Ha” grijnst het door mijn dolend brein,
„Alom is somber nacht”.
Langs 't venster gaat de middagtrein,
Ik had hem lang verwacht.

En immer dans ik dazend voort,
Door dezen langen laan.
De boomen zeggen haast geen woord,
Ik kan ze niet verstaan.

Maar morgen komt er weer een dag,
En daarna ook weer een.
En iedereen denkt dat ik lach,
Wanneer ik bitter ween.

Terwijl hij dit zong hield hij zijn oogen voortdurend binnenwaarts gericht op zijn ziel, hetgeen een enorme inspanning vereischte. Nadat hij zich vluchtig gewasschen had, wilde hij juist opnieuw in dichtvuur ontbranden, toen de hospita zijn ontbijt bracht.

„Juffrouw”, zei de dichter, „de Muze is vanochtend niet verschenen, dit kondigt een nieuw tijdperk in mijn werk aan, een Muzenloos tijdperk, om het zoo te noemen. In de moderne poëzie heeft de Muze afgedaan. Onder het ontbijt zal ik mijn vroegere periode met een laatste vers besluiten”.

De juffrouw zette de thee haastig neer en verdween. Op de trap zei ze „Jesses”.

De dichter ontbeet. Het was een verheven gedachte, een man met zooveel muziek in zijn ziel, dat cadetje te zien nuttigen en te weten dat ook dat cadetje in muziek zou omgezet worden. Inmiddels rustte zijn oog peinzend op den trekpot en hij besloot zijn vroegere periode met het volgend sonnet:

Eenvoudige held die ied'ren dag
Opnieuw het vuur trotseert,
Van 't theelicht waar verteert
De spiritus. Ik lach,

Wijl ik uit U mij schenken mag
Thee die mijn hart begeert,
Terwijl Gij mij dan leert
Den sterken plicht om ied'ren dag,

Opnieuw te wezen sterk,
En taai en hard en barsteloos.
Al is de wereld harteloos,
En hoont zij in heur werk,
De ziel die zich tot dagtaak koos,
Te springen naar het zwerk.

Om de oude periode afdoende te besluiten, verbrijzelde hij zijn lier, verscheurde eenige oude brieven der Muze, zei drie-maal: „Een nieuwe lente en een nieuw geluid”, en ging daarna eenige uren op zijn divan sigaretten rooken.

Toen dichtte hij het volgende vers:

MAAN-STAD.

Rrrrrt, Ting, Tram,
Scherp, o scherp, ja scherp
Flitsen.....
Oei koud, koud, koud.
Lichtwegen.
Ting... Lijn negen.
O voorbijganger, gij schiet het niet.

Hij bekeek dat product lang en voldaan. Toen schreef hij een nog schooner vers.

MUZIEK.

Do re mi fa sol
La si do, rusten.

Rusten. Mijn ziel is leeg.

De dichter ging uit. Met deze twee laatste verzen begaf hij zich naar een kroeg, waar dagelijks vele dichters bijeen kwamen. Zij allen schreven verzen als deze. Toen hij ze voorgelezen had, was er slechts één opinie: „Subliem! Subliem!” „Wat een potentiaal,” sprak er een.

De dichter lachte tevreden. Zijn weg was geopend naar den roem, want de man die daar gesproken had, was het hoofd van deze mannen, de opzichter van het tijdschrift „De vlam-mende mier”.

Dien dag dronk hij vele angustora's. Zijn laatste vers is tot nu toe:

DE VLAMMENDE MIER.

Dank, o broeder, dank.
Drank, drank, drank
Brand hierbinnen.
Duivel, duivel, duivel. Ah.....!

LEZINGEN

LEZING Dr. E. H. M. BEEKMAN.

Literatuur: Ueberweg-Heinze. Grundriss der Geschichte der Philosophie.

II.

De ommekeer ontstond niet door de opbloei der wetenschap, niet door de reformatische denkbeelden, maar door het ondermijnen van het oude orde-idee. Het theïsme werd ondermijnd door Duns Scotus, voornamelijk echter door Occam en de occamisten, voor wie God niet meer het rationeële, maar het irrationeële was. Een overspannen idee van Gods almacht en autoriteit, een overspannen religieuziteit dus, ontnam den mensch de mogelijkheid deel te nemen aan de wijsheid der wereld, in contact te komen met het goddelijke langs den weg der rede. Dit ontvlood de wereld, waardoor maat en grenzen werden weggenomen, het objectieve zijn glans en betekenis verloor. Een voluntaristische Godheid is niet meer door de rede begrijpbaar, de mensch kon zich alleen aan zijn erbarming overgeven. Hierdoor een terugtrekken van het subjeet in zich zelf, en daaruit

volgens een subjektieve levensinstelling. Gevolg: een langzaam voortgaande Umwertung, een meer en meer ontgoddelijken der wereld. Het primaire werd allengs gezien als chaos, niet meer als kosmos.

De fil. krijgt een subjektieve houding. Descartes zoekt redding voor zijn twijfel in 't eigen ik. Per slot draait Kant het kentheoretisch vraagstuk om en laat dit draaien om de as van 't ik. Het ultra-idealisme van Hegel maakt het ik als deel van den wereldgeest tot schepper der objectiviteit. Zoo verloor de fil. tegelijk alle contact met het leven en werd een fil. om de fil., in haar metafysica een esthetisch poëem, waarover men onder ingewijden sprak in een voor het volk onbegrijpbare taal.

De natuurwetenschap, zich terecht losmakend van de onreële bespiegelingen der scholastieke decadentie, koos haar eigen weg en eigen methode. Ontstaan der fysico-mathemat. natuurbeschouwing. Groote vooruitgang dier wetenschap, ontstaan der techniek, groeiende materiele welvaart. Daardoor kreeg de nieuwe methode een steeds grooter aanzien. En als de fil. nog een kans wilde maken, moest zij de wet. volgen in haar methode. Degradiatie van koningin tot slavin. Onmogelijkheid eener metafysica. En ook hier verlies van alle contact met de levensvraagstukken, waar die buiten de wetenschap vallen.

Op 't einde der 19e eeuw ontstond langzamerhand wantrouwen in dit scientisme, omdat het zijn belofte niet kon houden: op andere wijze dan vroeger toch ook het leven te zullen vullen en te zullen voldoen. Binnen de wetenschap zelf werd alles steeds gecompliceerder, in plaats van duidelijker en stootte men overal tegen grensproblemen, die men langs den positivistischen weg niet kon oplossen, en wezen naar de oude metafys. vraagstukken. Erkenning van de wet., dat zij wel de natuur kon beheerschen, niet echter begrijpen. Een verlangen naar meer kwalitatief dan kwantitatief weten. Een meer zoeken naar contact met het objectieve en met het leven. Pogingen naar een nieuwe levensfilosofie: pragmatisme, levensfil. van Bergson, van R. Eucken, opbloei der neo-scholastiek, doorbraak van het Kantiaansch subjectivisme in de phaenomenologische school van Husserl en Max Scheler. Op allerhand gebied een worstelen met het subjectieve en een poging de orde-idee weer te vinden in het objectieve.

INGEZONDEN.

Geachte Redactie!

Naar aanleiding van het stukje van Cér in uw vorig nummer verzoek ik U het volgende op te willen nemen.

Het stuk is veel te beleefd, veel te grappig. Wat denkt zoo'n troep van 78 ingeschrevenen eigenlijk wel. Ze hebben een feest, een lustrum, waar toch verondersteld mag worden dat leden van hun eigen Federatie welkom zouden zijn. En, geachte Redactie, de leden van den Bond zijn weliswaar Federatieleden en beroepen zich daar dan ook op, maar nu zijn de leden van het D.S.C. dit toevallig óók. Als zij zich er nu op gaan beroepen, wordt het geval zoo: eenige Federatieleden komen, aangelokt door het „Allen welkom”, verzoeken het feest van den Bond te mogen meemaken (heusch niet op een onhebbelijke of onbeschofte manier), direct wordt de deur van de Bondssociëteit dicht gehouden, de politie opgebeld en sommeert men de Corpsleden driemaal om door de dichte deur het gebouw te verlaten. Als dit om begrijpelijke redenen mislukt (die deur werd dichtgehouden door eenige Bondsleden en een ander portierachtig individu), beginnen eenige aanwezigen zenuwachtig te slaan naar de bezoekers. De heele herrie had dus door tactvol optreden van het Bondsbestuur vermeden kunnen worden en is

te wijten aan het ongastvrije en onbeschaafde optreden van den feestvierenden Bond.

Dat ze daarna nog brieven durven schrijven, waarin ze er op aandringen dat de bezoekers excuus vragen, is een daad van zulke belachelijke zelfopblazing en grootdoenerij, dat ze heusch wel eens gehegeld mag worden en wel heel wat feller dan door het zoete grapje van Cér.

Als er excuus gevraagd moet worden, mag de Bond dit zelf wel eens doen, en daarbij bedenken, dat hij door zulke onaangename daden de Federatie in groot gevaar brengt.

F. G. Bodde.

BOEKBESPREKING.

Methodisch ontwerpen van Ornament, door W. Bogtman. Haarlem. Tweede verbeterde druk. W. L. en J. Brusse's Uitgevers-Maatschappij, Rotterdam.

Van den uitgever mochten we bovenstaand boekwerk ontvangen ter bespreking. De schrijver tracht volgens een bepaald stelsel, dat we het stelsel van de vierkanten zouden kunnen noemen, te geraken tot het ontwerpen van de vlakversiering. Aanvankelijk is dit principe voor de opzet streng gevolgd en wordt het bij het detailleeren eenigszins losgelaten, waardoor men tot een meer vrije compositie komt.

Een dergelijke methode bij het ontwerpen werd aangegeven door J. H. en J. M. de Groot (Amsterdam, Joh. G. Stemler Cz., 1896), die echter teekendriehoeken van 45° en 60° als uitgangspunt nemen.

Het grootste gedeelte van het boek van Bogtman bevat „motieven” en de door samenvoeging hiervan verkregen vlakversieringen, waaronder sommige zeer verrassende effecten worden verkregen.

Ten slotte nog eenige toepassingen van hout-, gesmeed ijzer- en tegelversiering.

De tekstbladen zijn geheel omzoomd door decoratieve randen, welke afmetingen eenigszins zwaar zijn tot het open gedeelte. Ook doet de bijna gelijkwaardige plaats van titelblad en inhoud niet aangenaam aan.

De letters in harmonie met de versiering zijn echter vermoeiend voor den lezer.

Het boekje zal als leiddraad voor het onderwijs in het ontwerpen van patronen voor behangselpapier, glas in lood, damast en tegelversiering zeer goede diensten kunnen bewijzen.

FAMILIEBERICHTEN.

Verloofd:

NON VAN RIJSINGE

en

J. R. BOTH.

Waldeck Pyrmontlaan 8, Rijswijk (Z.-H.).

Verhagen Metmanstraat 44, Rijswijk (Z.-H.).

HENRIETTE KEY

en

Mr. J. DUTRY VAN HAEFTEN.

„Wilgenhof”, 's-Graveland.

Ontvangdag: Zaterdag 2 Dec. 1922, van 3 tot half 5 uur.
Rodenburgstraat 6, Leiden.

ADVERTENTIËN.

IEDER Student
Koopt en Loopt

met een WANDELSTOK van

(8)

GEBR^S SPEE
Hoek Peperstraat—Koornmarkt.

CAFÉ RESTAURANT DUYSER
HOEK PHOENIXSTRAAT

20

DINERS 5-7 uur.

à la carte den geheelen dag.

JOH. A. LOMMERS ⁽⁶⁾ MOLSLAAN 133. ♦♦ TELEFOON 729.
Ook voor uw **Bindwerk** het adres.

SINT NICOLAAS CADEAUX

als: Antieke doorgewerkte Doeken, Gemberpotten, Theestoven, Aardewerk en Porcelein in Delftsch, Japansch, Chineesch, Fransch, Engelsch, Makkums, Rouaansch, in blauw, wit, zwart en gekleurd. - Koperen, tinnen, houten, steenen en kristallen voorwerpen, Schilderstukken, Tegels, Meubelen, Klokken enz. enz., vindt u 't meest gesorteerd bij

F. OOSTERHOFF, Voorstraat 43,

schuin over de R. K. Kerk.

50

Goederen kunnen desverlangd op St. Nicolaas bezorgd worden.

Verschenen bij de
Technische Boekhandel en Drukkerij J. Waltman Jr.

Beknopt handboek der electrotechniek.

3e herziene en vermeerderde druk
door Prof. C. L. VAN DER BILT.

Deel I GELIJKSTROOM | 2 deelen gebrocheerd
„ II WISSELSTROOM | Prijs f 10.25

De beide deelen in één blauw linnen band gebonden
prijs f 12.—.

